AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 6.7.2007
COM(2007) 387 végleges

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség, valamint a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény aláírásáról

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1. Politikai és jogi háttér

1988. szeptember 16-án az Európai Közösség tagállamai aláírták az Izlandi Köztársasággal, a Norvég Királysággal, valamint a Svájci Államszövetséggel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló Luganói Egyezményt. Ez az egyezmény, amelyet „Luganói Egyezménynek" neveznek kiterjesztette az ugyanezen tárgyban az EK tagállamai között megkötött 1968. évi Brüsszeli Egyezmény szabályainak alkalmazását az Európai Szabadkereskedelmi Társulás bizonyos tagállamaira.

Az 1968. évi Brüsszeli és az 1988. évi Luganói Egyezmények felülvizsgálatáról 1998-1999 folyamán tárgyalásokat folytattak egy, Svájccal, Norvégiával és Izlanddal kibővített *ad hoc* munkacsoport keretében. Ezek a tárgyalások munkacsoport által elkészített egyezmény-tervezet szövegének elfogadásához vezettek. A szöveget az 1999. május 27-i és 28-i Tanács erősítette meg (az 1999. április 30-i JUSTCIV 60).

Az Amszterdami Szerződés 1999. május 1-i hatályba lépése óta, az 1968. évi Brüsszeli Egyezmény által érintett területek a közösségi politika tárgyát képezik az EK-Szerződés 61. cikk c) pontja és 65. cikke értelmében. Ennek következtében az 1968. évi Brüsszeli Egyezményt rendeletté, nevezetesen a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK rendeletté alakították át. Ebből az alkalomból a Brüsszeli Egyezmény szabályait korszerűsítették és az elismerés és végrehajtás rendszerét gyorsabbá és hatékonyabbá alakították át.

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló „Brüsszeli" (EK) rendszer és a "Luganói" rendszer közötti párhuzamosság fényében az 1988.évi Luganói Egyezményt ki kell igazítani, hogy tükrözze a „Brüsszeli" rendszer fejlődését. Különösen fontos összehangolni a határozatok elismerésének és végrehajtásának rendszerét annak érdekében, hogy elérjék a határozatok mozgásának azonos szintjét az érintett EFTA államokkal.

2002. március 22-én a Bizottság ajánlást nyújtott be tanácsi határozatra, amely felhatalmazza a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen az 1998. szeptember 16-i Luganói Egyezmény (SEC(2002) 298 végleges) helyébe lépő, egyrészt a Közösség, valamint a helyzetéről szóló jegyzőkönyv alapján Dánia, másrészt Izland, Norvégia, Svájc és Lengyelország között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény elfogadása érdekében.

2002. október 14-i és 15-i ülésszakán a Tanács elfogadta tárgyalási irányelveit, amellyel felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen az új Luganói Egyezményről.

2003. február 27-28-i ülésszakán a Tanács határozatot hozott, hogy felkéri az Európai Bíróságot vélemény kiadására arról, hogy vajon egy új Luganói Egyezmény megkötése a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik vagy a Közösség és a tagállamok közötti megosztott hatáskör vonatkozik rá. 2006. február 7-én kiadott 1/03. sz. véleményében az Európai Bíróság kinyilvánította, hogy az új Luganói Egyezmény megkötése teljes mértékben a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik.

A Bíróság véleményét követően a tárgyalásokat Brüsszelben folytatták és lezárták 2007. március 28-án.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt az EK-Szerződés IV. címével kapcsolatos intézkedések elfogadásában. Következésképpen a többek között polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés keretében elfogadott közösségi jogi aktusok nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak Dániára. Ennek következtében Dánia ebben az összefüggésben Szerződő Félként és nem mint az Európai Közösség tagállama vesz részt az új Luganói Egyezményben. Csakúgy mint a többi tagállam és a Dán Királyság között, a 44/2001/EK rendelet rendelkezéseit 2007. július 1-vel alkalmazni kell az Európai Közösség és a Dán Királyság között 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló megállapodás értelmében.

2. A tárgyalások eredményei

A Bizottság az új Luganói Egyezményről a Tanács tárgyalási irányelveivel összhangban folytatott tárgyalásokat, a Tanács által a tárgyalások során a Bizottság munkájának segítésére kijelölt különleges bizottsággal koordinálva.

Ennek eredményeként az Egyezmény, különösen:

- általánosan összehangolja az Egyezmény szövegét a 44/2001/EK rendelet szövegével, mivel mindkettő a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló szabályokra vonatkozik, a szöveg néhány kisebb módosításával és tisztázásával. Ezekre a módosításokra tekintettel, az Egyezmény 22. cikk (4) bekezdésére vonatkozóan az EK az Egyezmény ratifikációjának idejében nyilatkozatot fog tenni, hogy szándékában áll tisztázni a 44/2001/EK tanácsi rendelet 22.cikk (4) bekezdésének alkalmazási körét, hogy belefoglalja az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát a szellemi tulajdonjogok bejegyzésére és érvényességére vonatkozó eljárással kapcsolatban, ezáltal biztosítva a párhuzamosságot az Egyezmény 22. cikkének (4) bekezdésével. Ebben az összefüggésben hivatkozást kell tenni a Bizottságnak a 44/2001/EK rendelet alkalmazásának értékelésére megkezdett tanulmányára.

- Kiigazítja az Egyezmény szövegét, hogy tükrözze az Európai Közösség kizárólagos illetékességét az új Luganói Egyezmény megkötésére;

- Kiigazítja a szöveget, hogy tükrözze Dánia különleges helyzetét;

- Létrehozza a Luganói Egyezmény és a 44/2001/EK rendelet alkalmazási köre elhatárolásának rendszerét, amely hasonló az 1988-as Luganói Egyezmény 54b. cikkében megállapított rendszerhez.

- Megengedi a 67. cikk szerint a Szerződő Feleknek, hogy különleges témákban fenntartsanak és megkössenek nemzetközi egyezményeket és ebben az összefüggésben előírja, hogy egy ilyen egyezmény alapján meghozott határozat további okot szolgáltathat az elismerés és végrehajtás megtagadásának az EK egy tagállamában, amennyiben az alperes állandó lakhelye az EK egyik tagállamában van.

- A 68. cikk meghatározza a feltételeket, amelyek értelmében a Szerződő Felek fenntarthatnak vagy megköthetnek nemzetközi egyezményeket harmadik államokkal, amelyek meggátolják az Egyezmény hatálya alá tartozó államok bíróságai által meghozott határozatok elismerését és végrehajtását az olyan alperesek ellen, akik állandó lakhelye

vagy tartózkodási helye egy harmadik államban található olyan esetekben, amikor a határozat csak egy exorbitáns joghatósági okon alapul.

- Előírja a lehetőségét az új Egyezmény alkalmazása kiterjesztésének bizonyos nem európai területekre, amelyek a tagállamok területének részét képezik vagy amelyek külkapcsolataiért egy tagállam felelős, annak érdekében, hogy fenntartsák az 1968. évi Brüsszeli és az 1988. évi Luganói Egyezmény történelmi és földrajzi alkalmazási körét. Ilyen kiterjesztés esetén, az Európai Közösség tagállamai és ezen nem európai területek közötti kapcsolatokra vonatkozóan az új Egyezmény az 1968.évi Brüsszeli Egyezmény helyébe lép;

- Az 1988. évi Luganói Egyezmény helyébe lép, átmeneti rendelkezésekkel:

3. Következtetések

A tárgyalások pozitív eredményére tekintettel az Európai Közösség javasolja, hogy a Tanács fogadja el a határozatot az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség, valamint a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény aláírásáról.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség, valamint a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény aláírásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 61. cikke c) pontjára a 300. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára[1],

mivel:

(1) 1988. szeptember 16-án az Európai Közösség tagállamai nemzetközi megállapodást írtak alá az Izlandi köztársasággal, a Norvég Királysággal és a Svájci Államszövetséggel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok végrehajtásáról (a Luganói Egyezmény)[2], amellyel kiterjesztették Izlandra, Norvégiára és Svájcra az ugyanezen tárgyban megkötött 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezmény szabályainak alkalmazását. (a „Brüsszeli Egyezmény")[3].

(2) Az 1968.évi Brüsszeli és az 1988.évi Luganói Egyezmények felülvizsgálatáról 1998-1999 folyamán tárgyalásokat folytattak egy Svájccal, Norvégiával és Izlanddal kibővített *ad hoc* munkacsoport keretében. Ezek a tárgyalások a munkacsoport által elkészített egyezmény-tervezet szövegének elfogadásához vezettek.

(3) A Brüsszeli Egyezmény szabályait korszerűsítették és az elismerés és végrehajtás rendszerét gyorsabbá és hatékonyabbá tették a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK rendeletben.

(4) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, az elismerésről és a végrehajtásról szóló Brüsszeli és a Luganói Egyezmény közötti párhuzamosság fényében, a Luganói Egyezmény szabályait összhangba kell hozni a 44/2001/EK rendelet szabályaival annak érdekében, hogy az érintett EFTA államokkal a határozatok mozgásának azonos szintjét érjék el.

---

1 HL C […], […], […] o.
2 HL L 319., 1988.11.25., 9. o.
3 HL L 299., 1972.12.31., 32. o. (egységes szerkezetbe foglalt változat).

(5) Az Európai Unióról szóló Szerződéshez (EU-Szerződés), valamint az Európai Közösséget létrehozó Szerződéshez (EK-Szerződés) csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében Dánia nem vesz részt az EK-Szerződés IV. címével kapcsolatos intézkedésekben. Annak érdekében, hogy a Luganói Egyezmény szabályai alkalmazhatóak legyenek Dániára, Dániának Szerződő Félként részt kellene vennie az ugyanezen tárgyra vonatkozó új egyezményben.

(6) A 2002. szeptember 27-i határozattal a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat egyrészt a Közösség és a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv alapján Dánia, másrészt Izland, Norvégia, Lengyelország és Svájc között egy, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezményről, amely a Luganói Egyezmény helyébe lép.

(7) A Bizottság a Közösség nevében tárgyalásokat folytatott egy ilyen egyezményről az Izlandi Köztársasággal, a Norvég Királysággal, a Svájci Államszövetséggel és a Dán Királysággal.

(8) Az Egyesült Királyság és Írország az EU-Szerződéshez és az EK-Szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban részt vesznek e határozat elfogadásában és alkalmazásában.

(9) A fent említett, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, Dánia nem vesz részt jelen határozat elfogadásában és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező.

(10) A 2007. március 28-én Brüsszelben parafált megállapodást alá kell írni.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az egyrészt a Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság és a Svájci Államszövetség, másrészt a helyzetéről szóló jegyzőkönyv alapján a Dán Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezményt, amely az 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezmény helyébe lép, az Európai Közösség nevében a Tanács jóváhagyja az említett Egyezmény megkötésének függvényében.

Az egyezmény szövegét csatolták e határozathoz.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség, valamint a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő aláírására jogosult személy(eke)t.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én

a Tanács részéről
az Elnök

MELLÉKLET

EGYEZMÉNY

a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról,

valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról

Kelt Luganóban, …-án/-én

PREAMBULUM

EZEN EGYEZMÉNY MAGAS SZERZŐDŐ FELEI

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy területükön erősítsék az ott letelepedett személyek jogi védelmét,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy e célból meg kell határozni a bíróságok nemzetközi joghatóságát, meg kell könnyíteni a határozatok elismerését, valamint gyors eljárást kell bevezetni a határozatok, közokiratok és perbeli egyezségek végrehajtásának biztosítására,

TUDATÁBAN a közöttük lévő kapcsolatoknak, amelyeket gazdasági területen az Európai Közösség és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás egyes tagállamai között megkötött szabadkereskedelmi megállapodásokkal szentesítettek,

FIGYELEMMEL:

– a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezményre, amelyet az Európai Unió ezt követő bővítései során a csatlakozási egyezmények módosítottak;

– a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezményre, amely kiterjeszti az 1968. évi Brüsszeli Egyezmény szabályainak alkalmazását az Európai Szabadkereskedelmi Társulás bizonyos tagállamaira;

– a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletre, amely a fent említett Brüsszeli Egyezmény helyébe lépett;

– a 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló megállapodásra;

MEGGYŐZŐDVE arról, hogy a 44/2001/EK rendeletben megállapított elveknek e jogi aktus Szerződő Feleire történő kiterjesztése erősíteni fogja a jogi és gazdasági együttműködést

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy biztosítsák e jogi aktus lehető legegységesebb értelmezését,

ÚGY Határozva ebben a szellemben, hogy megkötik ezen egyezményt, és

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. CÍM

HATÁLY

1. cikk

(1) Ezen egyezményt polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni a bíróság jellegére való tekintet nélkül. Az egyezmény nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre.

(2) Az egyezmény nem vonatkozik:

a) természetes személyek személyi állapotára, jog- és cselekvőképességére, házassági vagyonjogra, végrendeletre és öröklésre;

b) csődeljárásra, kényszeregyezségre és hasonló eljárásokra;

c) szociális biztonságra;

d) választottbíráskodásra.

(3) Ezen egyezmény alkalmazásában az „ezen egyezményben részes állam” kifejezés azon államokat jelenti, amelyek ezen egyezmény Szerződő Felei vagy az Európai Közösség tagállamai. A kifejezés az Európai Közösséget is jelentheti.

II. CÍM

JOGHATÓSÁG

1. szakasz

Általános rendelkezések

2. cikk

(1) Ezen egyezmény rendelkezéseire is figyelemmel az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott állam bíróságai előtt perelhető.

(2) Arra a személyre, aki nem állampolgára az egyezményben részes azon államnak, ahol lakóhellyel rendelkezik, ezen állam állampolgáraira irányadó joghatósági szabályokat kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező személy ezen egyezményben részes másik állam bíróságai előtt kizárólag e cím 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.

(2) Különösen az I. mellékletben megállapított nemzeti joghatósági szabályokat nem lehet alkalmazni ezekre a személyekre.

4. cikk

(1) Ha az alperes nem rendelkezik lakóhellyel ezen egyezményben részes valamely államban, az ezen egyezményben részes egyes államok bíróságainak joghatóságát a 22. és 23. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az adott állam joga határozza meg.

(2) Ilyen alperessel szemben, az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező bármely személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott állam állampolgáraihoz hasonló módon igénybe veheti az állam hatályos joghatósági szabályait, különösen az I. mellékletben meghatározott szabályokat.

2. szakasz

Különös joghatóság

5. cikk

Az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező személy ezen egyezményben részes más államban perelhető:

1. a) ha az eljárás tárgya szerződés vagy szerződéses igény, akkor a kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt;

b) e rendelkezés alkalmazásában, eltérő megállapodás hiányában a kötelezettség teljesítésének helye:

– ingó dolog értékesítése esetén az egyezményben részes állam területén az a hely, ahol a szerződés alapján az adott dolgot leszállították, vagy le kellett volna szállítani,

– szolgáltatás nyújtása esetén az egyezményben részes állam területén az a hely, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani;

c) amennyiben a b) alpont nem alkalmazható, az a) alpontot kell alkalmazni;

2. tartással kapcsolatos ügyekben,

a) a tartásra jogosult lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének bírósága előtt, vagy

b) amennyiben az ügy kimenetele személyi állapotot érintő eljárástól függ, az ilyen eljárásra saját joga alapján joghatósággal rendelkező bíróság előtt, kivéve, ha az említett joghatóság kizárólag az egyik fél állampolgárságán alapul, vagy

c) amennyiben az ügy kimenetele szülői felügyeleti jogot érintő eljárástól függ, az ilyen eljárásra saját joga alapján joghatósággal rendelkező bíróság előtt, kivéve, ha az említett joghatóság kizárólag az egyik fél állampolgárságán alapul;

3. jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet;

4. büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekményen alapuló polgári jogi kártérítés vagy az eredeti állapot helyreállítása iránti igény tekintetében azon bíróság előtt, amely a büntetőeljárásban eljár, amennyiben az említett bíróság saját joga alapján a polgári jogi igény elbírálására jogosult;

5. fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvita tekintetében a fióktelep, képviselet vagy más telephely helyének bírósága előtt;

6. a törvény erejénél fogva létrejött, írásba foglalt vagy szóban megkötött és írásban megerősített célvagyon („trust”) alapítója („settlor”), kezelője („trustee”) vagy kedvezményezettje („beneficiary”) ezen egyezményben részes azon állam bírósága előtt, ahol a célvagyon („trust”) található;

7. rakománymentés vagy segítségnyújtás tekintetében követelt ellenérték megtérítésével kapcsolatos jogvita esetén annál a bíróságnál, amelynek hatáskörében a kérdéses rakományt vagy fuvardíj iránti követelést:

a) a megtérítés iránti igény biztosítása érdekében lefoglalták, vagy

b) lefoglalhatták volna, azonban kezességet vállaltak vagy más biztosítékot adtak,

e rendelkezés azonban csak abban az esetben alkalmazható, ha azt állítják, hogy az alperes a rakományon vagy a fuvardíj iránti követelésen érdekeltséggel rendelkezik, vagy a mentés időpontjában rendelkezett.

6. cikk

Az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező személy perelhető továbbá:

1. amennyiben több személy együttes perlése esetén az adott személy az alperesek egyike, bármely alperes lakóhelyének bírósága előtt, feltéve, hogy a keresetek között olyan szoros kapcsolat áll fenn, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni;

2. harmadik félként szavatossággal vagy jótállással kapcsolatos vagy bármely más, harmadik fél perbevonásával folyó perben az eredeti eljárás bírósága előtt, kivéve, ha ezeket az eljárásokat kizárólag azzal a céllal indították, hogy a harmadik felet kivonják az ügyében egyébként hatáskörrel rendelkező bíróság joghatósága alól;

3. az ugyanazon a szerződésen vagy ugyanazon a tényálláson alapuló viszontkeresetnél, amelyen az eredeti kereset alapul, azon bíróság előtt, amely az eredeti kereset tárgyában eljár;

4. amennyiben az eljárás tárgya szerződés vagy szerződéses igény, és a per összekapcsolható azonos alperes ellen ingatlanon fennálló dologi jogokkal kapcsolatos ügyekben indított más perrel, az ezen egyezményben részes azon állam bírósága előtt, ahol az ingatlan található.

7. cikk

Amennyiben ezen egyezmény alapján az ezen egyezményben részes valamely állam bírósága joghatósággal rendelkezik hajó használatából vagy üzemeltetéséből származó felelősséggel kapcsolatos ügyekre, akkor ez a bíróság vagy az e célra az adott állam belső joga alapján helyette kijelölt más bíróság is joghatósággal rendelkezik felelősség korlátozása iránti keresetekre.

3. szakasz

Joghatóság biztosítási ügyekben

8. cikk

Biztosítási ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg a 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül.

9. cikk

(1) Az ezen egyezményben részes valamely államban székhellyel rendelkező biztosító perelhető:

a) annak az államnak a bíróságai előtt, ahol a székhelye található; vagy

b) ezen egyezményben részes más államban a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetén, a felperes lakóhelyének bírósága előtt; vagy

c) társbiztosító esetén, ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai előtt, amelynek területén a fő biztosító elleni eljárást indították.

(2) Ha a biztosító székhelye ezen egyezményben nem részes állam területén található, azonban fióktelepével, képviselettel vagy más telephellyel rendelkezik ezen egyezményben részes valamely államban, akkor a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha székhelye az említett állam területén lenne.

10. cikk

Felelősség- vagy ingatlanbiztosítás tekintetében a biztosító perelhető továbbá a káresemény bekövetkeztének helye bíróságai előtt is. Ugyanez alkalmazandó, amennyiben az ingó és ingatlantulajdonra azonos biztosítási szerződést kötöttek, és mindkettőt azonos káresemény érint.

11. cikk

(1) Felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító – amennyiben a bíróság joga lehetővé teszi – a károsult által a biztosított ellen indított eljárásban perbe vonható.

(2) A 8., 9. és 10. cikket kell alkalmazni a károsult által közvetlenül a biztosító ellen indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.

(3) Amennyiben a jog az ilyen közvetlen keresetindítás vonatkozásában lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultja vagy a biztosított félként történő perbevonását, akkor rájuk nézve ugyanaz a bíróság rendelkezik joghatósággal.

12. cikk

(1) A 11. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a biztosító csak az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai előtt indíthat eljárást, ahol az alperes lakóhelye található, tekintet nélkül arra, hogy az alperes biztosítási kötvény jogosultja, biztosított vagy kedvezményezett.

(2) E szakasz rendelkezései nem érintik a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset alapján indult peres eljárás folyamatban van.

13. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy

2. lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtti perindítást; vagy

3. a szerződés megkötésének időpontjában az ezen egyezményben részes azonos államban lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező biztosítási kötvény jogosultja és biztosító között jött létre, és amely a káresemény külföldön történő bekövetkezése esetén is az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes; vagy

4. ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel nem rendelkező biztosítási kötvény jogosultjával jött létre, kivéve, ha a biztosítás megkötésére törvényi kötelezettség áll fenn, vagy ezen egyezményben részes valamely állam területén fekvő ingatlannal kapcsolatos; vagy

5. biztosítási szerződéssel kapcsolatos, amennyiben az a 14. cikkben említett egy vagy több kockázatra vonatkozik.

14. cikk

A 13. cikk 5. pontjában említett kockázatok a következők:

1. valamennyi kár, amely:

   a) tengerjáró hajóban, part menti vagy nyílt tengeri létesítményben vagy légi járműben, kereskedelmi célú használatukkal kapcsolatos veszélyből származik;

   b) fuvarozott áruban következett be, az utaspoggyász kivételével, amennyiben azt részben vagy egészben ilyen hajón vagy légi járművön szállítják;

2. bármely felelősség, az utasok testi sérülésének, valamint poggyászuk elvesztésének és kárának kivételével, amely:

   a) az 1. pont a) alpontjában említett hajó, létesítmény vagy légi jármű használatából vagy üzemeltetéséből származik, amennyiben az utóbbi tekintetében az ezen egyezményben részes azon államnak a joga, amelynek területén a légi járművet lajstromozták, nem tiltja az ilyen kockázatok biztosítását érintő joghatósági megállapodást;

b) az 1. pont b) alpontja szerinti fuvarozott áruval okozott veszteségért vagy kárért áll fenn;

3. az 1. pont a) alpontjában említett hajó, létesítmény vagy légi jármű használatával vagy üzemeltetésével kapcsolatos bármely pénzügyi veszteség, különösen fuvar vagy charter veszteség;

4. az 1–3. pontokban említettekkel kapcsolatos bármely kockázat;

5. az 1–4. pont sérelme nélkül valamennyi nagy kockázat.

4. szakasz

Joghatóság fogyasztói szerződések esetén

15. cikk

(1) Valamely személy, a fogyasztó által kereskedelmi vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal megkötött szerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot a 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül e szakasz határozza meg, ha:

a) a szerződés tárgya ingó dolgok részletfizetésre történő értékesítése; vagy

b) a szerződés tárgya olyan részletekben visszafizetendő kölcsön vagy bármely egyéb hitel, amelyet áruk vételének finanszírozására nyújtanak; vagy

c) minden más esetben, a szerződést olyan személlyel kötötték, aki a fogyasztó lakóhelyének ezen egyezményben részes államában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett államra, illetve több állam között az említett államra is irányul, és a szerződés az ilyen tevékenység körébe tartozik.

(2) Amennyiben a fogyasztó az ezen egyezményben részes államban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkező, azonban ezen egyezményben részes valamely államban fiókteleppel, képviselettel vagy más telephellyel rendelkező féllel köt szerződést, a fióktelep, a képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában a felet úgy kell tekinteni, mintha a lakóhelye vagy székhelye az említett államban lenne.

(3) E szakasz nem alkalmazható a fuvarozási és személyszállítási szerződésekre, kivéve az ugyanazért az árért utazást és szállást biztosító szerződést.

16. cikk

(1) A fogyasztó a másik szerződő fél ellen akár az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai előtt, ahol a fél lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, akár saját lakóhelyének bíróságai előtt indíthat eljárást.

(2) A fogyasztó ellen a másik szerződő fél kizárólag az ezen egyezményben részes azon állam bíróságai előtt indíthat eljárást, ahol a fogyasztó lakóhellyel rendelkezik.

(3) E cikk nem érinti a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset nyomán indult peres eljárás folyamatban van.

17. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy

2. lehetővé teszi a fogyasztó számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtti perindítást; vagy

3. a szerződés megkötésének időpontjában az ezen egyezményben részes azonos állam területén lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztó és a másik fél között jött létre, és az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes.

5. szakasz

Joghatóság egyedi munkaszerződéseknél

18. cikk

(1) A 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül az egyedi munkaszerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg.

(2) Amennyiben a munkavállaló ezen egyezményben részes valamely állam területén lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkező, azonban ezen egyezményben részes valamely állam területén fióktelepppel, képviselettel vagy más telephellyel rendelkező munkaadóval köt egyedi munkaszerződést, a munkaadóra a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha lakóhelye vagy székhelye az említett államban lenne.

19. cikk

Az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező munkaadó perelhető:

1. annak az államnak a bíróságai előtt, ahol lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik; vagy

2. ezen egyezményben részes más államban:

a) a munkavállaló szokásos vagy legutóbbi munkavégzési helyének bíróságai előtt; vagy

b) amennyiben a munkavállaló egyik államban sem végez vagy végzett rendszeresen munkát, annak a helynek a bíróságai előtt, ahol a telephely, amely a munkavállalót foglalkoztatta, található vagy található volt.

20. cikk

(1) A munkaadó kizárólag az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai előtt indíthat eljárást, ahol a munkavállaló lakóhelye található.

(2) E szakasz rendelkezései nem érintik a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset nyomán indult peres eljárás folyamatban van.

21. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan, a joghatóságot kikötő megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy

2. lehetővé teszi a munkavállaló számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtt történő perindítást.

6. szakasz

Kizárólagos joghatóság

22. cikk

A lakóhelyre való tekintet nélkül a következő bíróságok kizárólagos joghatósággal rendelkeznek:

1. olyan eljárásokra, amelynek tárgya ingatlanon fennálló dologi jog vagy ingatlan bérlete, illetve haszonbérlete, az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai, ahol az ingatlan található.

Olyan eljárásra azonban, amelynek tárgya ingatlannak legfeljebb hat egymást követő hónapra ideiglenes magánhasználatra kötött bérlete vagy haszonbérlete, az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága is rendelkezik joghatósággal, ahol az alperes lakóhelye található, feltéve, hogy a bérlő vagy haszonbérlő természetes személy, valamint a bérbeadó és a bérlő vagy haszonbérlő lakóhelye ezen egyezményben részes azonos államban található;

2. olyan eljárásra, amelynek tárgya társaság vagy más jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek társulásának érvénytelensége vagy megszűnése, létesítő okiratának érvényessége vagy ezek szervei határozatának érvényessége, az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága, ahol a társaság, jogi személy vagy társulás székhelye található. A székhely meghatározásának tekintetében a bíróságnak saját nemzetközi magánjogi szabályait kell alkalmaznia;

3. olyan eljárásra, amelynek tárgya közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzés érvényessége, az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai, ahol a nyilvántartást vezetik;

4. olyan eljárásra, amelynek tárgya szabadalom, védjegy, formatervezési minta vagy hasonló, letétbe helyezést vagy lajstromozást igénylő jogok lajstromozása vagy érvényessége, akár keresetlevélben, akár kifogás útján merül fel a kérdés, az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai, ahol a letétbe helyezést vagy lajstromozást kérelmezték, vagy az megtörtént, illetve közösségi jogi aktus vagy nemzetközi egyezmény alapján megtörténtnek tekintendő.

Az Európai Szabadalmi Hivatalnak az 1973. október 5-én Münchenben aláírt, az európai szabadalmak megadásáról szóló egyezmény alapján fennálló joghatóságának sérelme nélkül, az ezen egyezményben részes egyes államok bíróságai a lakóhelyre való tekintet nélkül kizárólagos joghatósággal rendelkeznek az említett államnak megadott európai szabadalom lajstromozását vagy érvényességét érintő eljárásban, akár keresetlevélben, akár kifogás útján merül fel a kérdés;

5. a határozat végrehajtását érintő eljárásban az ezen egyezményben részes azon államnak a bíróságai, ahol a határozatot végrehajtották, vagy ahol azt végre kell hajtani.

7. szakasz

Megállapodás joghatóságról

23. cikk

(1) Ha a felek, akik közül egy vagy több ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkezik, egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére ezen egyezményben részes valamely állam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal. Az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. Az ilyen joghatóságot kikötő megállapodást meg lehet kötni:

a) írásban vagy szóban, amelyet írásban megerősítettek; vagy

b) a felek között korábban kialakított gyakorlatnak megfelelő formában; vagy

c) nemzetközi kereskedelemben annak a szokásos gyakorlatnak megfelelő formában, amelyet a feleknek ismerniük kell, vagy ismerniük kellett volna, és amelyet az ilyen kereskedelemben az érintett ügylet szerződésével azonos típusú szerződések szerződő felei széles körben ismernek, és rendszeresen betartanak.

(2) A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés az „írásos” formával egyenértékű.

(3) Amennyiben ilyen megállapodást olyan felek kötöttek, amelyek egyike sem rendelkezik ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel, jogvitáikra az ezen egyezményben részes más államok bíróságai nem rendelkeznek joghatósággal, kivéve, ha a kikötött bíróság vagy bíróságok joghatóságuk hiányát állapították meg.

(4) Az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága vagy bíróságai, amelynek joghatóságát a célvagyon („trust”) létesítő okirata kötötte ki, kizárólagos joghatósággal rendelkeznek annak alapítója („settlor”), kezelője („tustee”) vagy kedvezményezettje („beneficiary”) elleni peres eljárásra, amennyiben az ügy az e személyek között fennálló kapcsolatokat, illetve a gondnoki vagyonkezelés alapján fennálló jogaikat vagy kötelezettségeiket érinti.

(5) A joghatóságot kikötő megállapodás vagy a célvagyon („trust”) létesítő okiratának rendelkezései érvénytelenek, amennyiben ellentétesek a 13., 17. vagy 21. cikk rendelkezéseivel, illetve amennyiben azok a bíróságok, amelyeknek a joghatóságát ki kívánták zárni, a 22. cikk alapján kizárólagos joghatósággal rendelkeznek.

24. cikk

Ezen egyezmény egyéb rendelkezései alapján fennálló joghatóságtól eltekintve, ezen egyezményben részes valamely állam azon bírósága rendelkezik joghatósággal, amely előtt az alperes megjelenik. E szabály nem alkalmazható, amennyiben az alperes a bíróság joghatóságának kifogásolása céljából jelent meg a bíróságon, vagy amennyiben a 22. cikk alapján más bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik.

8. szakasz

A joghatóság és az elfogadhatóság vizsgálata

25. cikk

Amennyiben ezen egyezményben részes valamely állam bíróságához olyan keresettel fordulnak, amelyre a 22. cikk alapján az ezen egyezményben részes más állam bírósága kizárólagos joghatósággal rendelkezik, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát.

26. cikk

(1) Amennyiben az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező alperes ellen ezen egyezményben részes másik állam bíróságán indítanak peres eljárást, és az alperes a bíróság előtt nem jelenik meg, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát, kivéve, ha ezen egyezmény rendelkezései alapján joghatósággal rendelkezik.

(2) A bíróság mindaddig felfüggeszti az eljárást, amíg meg nem bizonyosodik arról, hogy az alperes a védelméről történő gondoskodáshoz megfelelő időben kézhez vehette az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot, illetve valamennyi szükséges intézkedést megtették ennek érdekében.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezések helyett a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, 1965. november 15. napján kötött Hágai Egyezmény 15. cikkét kell alkalmazni, amennyiben az eljárást megindító iratot, illetve azzal egyenértékű iratot az említett egyezmény alapján kellett továbbítani.

(4) Az Európai Közösség azon tagállamai, amelyek a 2000. május 29-i 1348/2000/EK tanácsi rendelet, illetve az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt megállapodás hatálya alá tartoznak, egymás közötti kapcsolataikban az említett rendelet 19. cikkét alkalmazzák, amennyiben az eljárást megindító iratot, illetve azzal egyenértékű iratot a rendelet vagy a megállapodás alapján kellett továbbítani.

9. szakasz

Perfüggőség és összefüggő eljárások

27. cikk

(1) Amennyiben azonos jogalapból származó, azonos felek között folyamatban lévő eljárásokat ezen egyezményben részes különböző államok bíróságai előtt indítottak, a később

megkeresett bíróság az elsőként megkeresett bíróság joghatósága megállapításáig hivatalból felfüggeszti az eljárást.

(2) Amennyiben az elsőként megkeresett bíróság joghatóságát állapítják meg, a később megkeresett bíróság ennek javára megállapítja saját joghatóságának hiányát.

28. cikk

(1) Amennyiben összefüggő eljárások ezen egyezményben részes különböző államok bíróságai előtt vannak folyamatban, a később megkeresett bíróság felfüggesztheti az eljárást.

(2) Amennyiben ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, minden később megkeresett bíróság valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, amennyiben az említett peres eljárásokra az elsőként megkeresett bíróság rendelkezik joghatósággal, és joga az eljárások egyesítését lehetővé teszi.

(3) E cikk alkalmazásában a keresetek akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése végett célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni.

29. cikk

Amennyiben a keresetek elbírálására több bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik, a később megkeresett bíróság lemond joghatóságáról az elsőként megkeresett bíróság javára.

30. cikk

E szakasz alkalmazásában a bíróság megkeresettnek tekintendő:

1. az eljárást megindító irat, illetve azzal egyenértékű irat bírósághoz történő benyújtásának időpontjában, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztja el az alperes részére történő kézbesítés érdekében számára előírt intézkedések megtételét; vagy

2. ha az iratot a bírósághoz történő benyújtást megelőzően kell kézbesíteni, abban az időpontban, amikor azt a kézbesítésére hatáskörrel rendelkező hatóság megkapja, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztja el az iratnak a bírósághoz történő benyújtása érdekében számára előírt intézkedések megtételét.

10. szakasz

Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket

31. cikk

Ezen egyezményben részes valamely állam bíróságainál az adott állam joga alapján rendelkezésre álló ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket is, még akkor is kérelmezhetőek, ha ezen egyezmény alapján az ügy érdemére ezen egyezményben részes másik állam bírósága rendelkezik joghatósággal.

III. CÍM

ELISMERÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

32. cikk

Ezen egyezmény alkalmazásában a „határozat” ezen egyezményben részes valamely állam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, beleértve az ítéletet, végzést, fizetési meghagyást vagy végrehajtási intézkedést, valamint a költségeknek és kiadásoknak bírósági tisztviselő általi meghatározását.

1. szakasz

Elismerés

33. cikk

(1) Az ezen egyezményben részes valamely államban hozott határozatot az ezen egyezményben részes többi államban külön eljárás nélkül elismerik.

(2) Az az érdekelt fél, aki valamely jogvita tárgyává határozat elismerését teszi, az e cím 2. és 3. szakaszában szabályozott eljárásnak megfelelően kérelmezheti annak megállapítását, hogy a határozat elismerhető.

(3) Amennyiben az ezen egyezményben részes valamely állam bíróságán folyó eljárás kimenetele az elismeréssel kapcsolatos kérdéstől függ, az említett bíróság joghatósággal rendelkezik e kérdés eldöntésére.

34. cikk

A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

1. az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak az államnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik;

2. a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá;

3. összeegyeztethetetlen az azonos felek közötti jogvitában abban az államban hozott határozattal, amelyben az elismerést kérik;

4. összeegyeztethetetlen ezen egyezményben részes más államban vagy harmadik államban, azonos jogalapból származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve, hogy a korábbi határozat a címzett államban az elismerés feltételeinek megfelel.

35. cikk

(1) A határozat nem ismerhető el továbbá, amennyiben a II. cím 3., 4. vagy 6. szakaszának rendelkezéseivel ellentétes, illetve a 68. cikkben meghatározott esetben. Ezenkívül a határozat elismerése megtagadható a 64. cikk (3) bekezdésében, illetve a 67. cikk (4) bekezdésében meghatározott esetekben.

(2) Az előző bekezdésben említett joghatósági okok vizsgálata során a megkeresett bíróság vagy hatóság kötve van ahhoz a tényálláshoz, amelyre a származási állam bírósága a joghatóságát alapította.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel a származási állam bíróságának joghatósága nem vizsgálható felül. A közrendnek a 34. cikk 1. pontjában említett vizsgálata a joghatósággal kapcsolatos szabályokra nem alkalmazható.

36. cikk

A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

37. cikk

(1) Az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága, amely előtt az ezen egyezményben részes másik államban hozott határozat elismerését kérik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a határozat ellen rendes jogorvoslatra vonatkozó kérelmet nyújtottak be.

(2) Az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága, amely előtt Írországban vagy az Egyesült Királyságban hozott határozat elismerését kérik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a végrehajtást a származási államban jogorvoslat benyújtása miatt függesztik fel.

2. szakasz

Végrehajtás

38. cikk

(1) Ezen egyezményben részes valamely államban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot ezen egyezményben részes másik államban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.

(2) Az Egyesült Királyságban azonban az ilyen határozatot Angliában és Walesben, Skóciában vagy Észak-Írországban akkor hajtják végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére az Egyesült Királyság érintett részén végrehajtás céljából nyilvántartásba vették.

39. cikk

(1) A kérelmet a II. mellékletben szereplő listán megjelölt bírósághoz vagy hatáskörrel rendelkező hatósághoz kell intézni.

(2) Az illetékességet annak a félnek a lakóhelye alapján határozzák meg, akivel szemben a végrehajtást kérték, vagy a végrehajtás helye alapján kell meghatározni.

40. cikk

(1) A kérelem benyújtására vonatkozó eljárást annak az államnak a joga szabályozza, amelyben a végrehajtást kérték.

(2) A kérelmezőnek a megkeresett bíróság illetékességi területén található kézbesítési címet kell megadnia. Ha azonban annak az államnak a joga, amelyben a végrehajtást kéri, ilyen cím megadásáról nem rendelkezik, a kérelmező kézbesítési meghatalmazottat jelöl ki.

(3) Az 53. cikkben említett okiratokat a kérelemhez csatolják.

41. cikk

A határozatot az 53. cikkben említett alaki követelmények teljesítését követően, a 34. és 35. cikk szerinti felülvizsgálat nélkül nyomban végrehajthatónak kell nyilvánítani. Az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet.

42. cikk

(1) A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozatot haladéktalanul a kérelmező tudomására kell hozni azon állam joga által megállapított eljárásnak megfelelően, ahol a végrehajtást kérték.

(2) A végrehajthatóságot megállapító határozatot kézbesítik annak a félnek, akivel szemben a végrehajtást kérték, a határozattal együtt, amennyiben azt a fél részére még nem kézbesítették.

43. cikk

(1) A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.

(2) A jogorvoslatot a III. mellékletben szereplő listán megjelölt bírósághoz kell benyújtani.

(3) A jogorvoslatot a peres eljárási szabályoknak megfelelően kell kezelni.

(4) Amennyiben az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérték, a kérelmező által benyújtott jogorvoslatot érintő eljárásban nem jelenik meg a jogorvoslat tárgyában eljáró bíróság előtt, a 26. cikk (2)–(4) bekezdését kell alkalmazni még abban az esetben is, ha az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérték, ezen egyezményben részes egyik államban sem rendelkezik lakóhellyel.

(5) A végrehajthatóság megállapítása elleni jogorvoslatot a végrehajthatóságot megállapító határozat kézbesítésétől számított egy hónapon belül kell benyújtani. Ha az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérik, ezen egyezményben részes másik államban rendelkezik lakóhellyel, mint ahol a végrehajthatóságot megállapították, a jogorvoslatra nyitva álló időtartam akár a személyes, akár a lakóhelyen történő kézbesítés időpontjától számított két hónap. Ez az időtartam a távolságra tekintettel nem hosszabbítható meg.

44. cikk

A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag a IV. mellékletben említett jogorvoslattal támadható meg.

45. cikk

(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 34. és 35. cikkben meghatározott okok egyike alapján utasíthatja el vagy vonhatja vissza a végrehajthatóság megállapítását. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

(2) A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

46. cikk

(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtanak be, annak a félnek a kérelmére, akivel szemben a végrehajtást kérik, felfüggesztheti az eljárást, ha a határozat ellen a származási államban rendes jogorvoslatot nyújtanak be, illetve, ha az ilyen jogorvoslat benyújtására nyitva álló határidő még nem járt le; az utóbbi esetben a bíróság meghatározhatja a jogorvoslat benyújtására nyitva álló időtartamot.

(2) Amennyiben a határozatot Írországban vagy az Egyesült Királyságban hozták, a származási államban rendelkezésre álló bármely formájú jogorvoslatot az (1) bekezdés alkalmazásában rendes jogorvoslatnak kell tekinteni.

(3) A bíróság a végrehajtás feltételévé teheti az általa meghatározott biztosíték adását.

47. cikk

(1) Amennyiben a határozatot ezen egyezménynek megfelelően el kell ismerni, a kérelmező a végrehajtás helye szerinti állam jogának megfelelően a 41. cikk szerinti, végrehajthatóságot megállapító határozat nélkül is minden esetben ideiglenes intézkedéseket, beleértve a biztosítási intézkedéseket is, vehet igénybe.

(2) A végrehajthatóság megállapítása a biztosítási intézkedések megtételére jogosít.

(3) A 43. cikk (5) bekezdése szerint a végrehajthatóság megállapítása elleni jogorvoslatra meghatározott időtartam alatt, az ilyen jogorvoslat elbírálásáig, végrehajtási intézkedés nem tehető, kivéve annak a félnek a vagyona elleni biztosítási intézkedést, akivel szemben a végrehajtást kérték.

48. cikk

(1) Amennyiben a külföldi határozatot több tárgy tekintetében hozták, és a végrehajtás nem engedélyezhető valamennyi tárgy tekintetében, a bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság a végrehajtást egy vagy több tárgy tekintetében állapítja meg.

(2) A kérelmező a határozat egyes részeire korlátozva is kérelmezheti a végrehajthatóság megállapítását.

49. cikk

Kényszerítő bírságot elrendelő külföldi határozat kizárólag akkor hajtható végre abban az államban, amelyben a végrehajtást kérték, ha a fizetendő összeg mértékét a származási állam bíróságai jogerősen megállapították.

50. cikk

(1) Az a kérelmező, aki a származási államban teljes vagy részleges költségkedvezményben, illetve költség- és illetékmentességben részesült, az e szakaszban szabályozott eljárás során jogosult a címzett állam joga alapján járó legkedvezőbb költségkedvezményre, illetve költség- és illetékmentességre.

(2) Az a kérelmező azonban, aki egy dán, izlandi vagy norvég közigazgatási hatóság által tartással kapcsolatban hozott határozat végrehajtását kéri, a címzett államban igényelheti az

(1) bekezdésben említett mentességeket, ha benyújtja a dán, izlandi, illetve norvég igazságügyi minisztérium arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy megfelel a teljes vagy részleges költségkedvezményre, illetve költség- és illetékmentességre való jogosultággal kapcsolatos gazdasági követelményeknek.

51. cikk

Ezen egyezményben részes valamely államban az ezen egyezményben részes másik államban hozott határozat végrehajtását kérelmező fél semmiféle biztosíték, óvadék, letét – bármilyen módon meghatározott – megfizetésére nem kötelezhető azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgár, vagy hogy nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel abban az államban, ahol a végrehajtást kérte.

52. cikk

A végrehajthatóságot megállapító határozat kibocsátására vonatkozó eljárásban abban az államban, ahol a végrehajtást kérték, semmiféle, a tárgy értéke alapján kiszámított díj vagy illeték nem számítható fel.

3. szakasz

Közös rendelkezések

53. cikk

(1) Az elismerést vagy a végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek be kell mutatnia a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát.

(2) A végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek az 55. cikk sérelme nélkül az 54. cikkben említett tanúsítványt is be kell mutatnia.

54. cikk

A határozathozatal helye szerinti, ezen egyezményben részes állam bírósága vagy hatáskörrel rendelkező hatósága bármely érdekelt fél kérelmére az ezen egyezmény V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

55. cikk

(1) Ha az 54. cikkben említett tanúsítványt nem mutatják be, a bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság annak bemutatására határidőt szabhat, elfogadhat azzal egyenértékű okiratot, vagy, ha úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik, eltekinthet annak bemutatásától.

(2) A bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére be kell mutatni az okiratok fordítását. A fordítást ezen egyezményben részes valamely államban erre képesítéssel rendelkező személy hitelesíti.

56. cikk

Az 53. cikkben és az 55. cikk (2) bekezdésében említett okiratok vagy a kézbesítési meghatalmazottat kijelölő okirat tekintetében hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

IV. CÍM

KÖZOKIRAT ÉS PERBELI EGYEZSÉG

57. cikk

(1) Az alaki követelményeknek megfelelően elkészített vagy közokiratként nyilvántartásba vett és ezen egyezményben részes valamely állam területén végrehajtható okiratot ezen egyezményben részes más állam területén végrehajthatónak nyilvánítanak a 38. és azt követő cikkekben szabályozott eljárásnak megfelelően benyújtott kérelem alapján. Az a bíróság, amelyhez a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóság megállapítását kizárólag abban az esetben utasítja el vagy vonja vissza, ha az okirat végrehajtása a címzett állam közrendjével nyilvánvalóan ellentétes.

(2) A közigazgatási hatósággal kötött vagy általa hitelesített, tartási kötelezettséggel kapcsolatos megállapodást az (1) bekezdéssel összhangban szintén közokiratnak kell tekinteni.

(3) A bemutatott okiratnak meg kell felelnie a származási államban a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek.

(4) A III. cím 3. szakasza megfelelően alkalmazandó. Az ezen egyezményben részes azon állam hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol a közokiratot elkészítették vagy nyilvántartásba vették, bármely érdekelt fél kérelmére az ezen egyezmény VI. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

58. cikk

A bíróság által az eljárás során jóváhagyott egyezség, amely végrehajtható az ezen egyezményben részes azon államban, ahol megkötötték, a címzett államban a közokiratra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek szerint hajtható végre. Az ezen egyezményben részes azon államnak a bírósága vagy hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol az egyezséget jóváhagyták, bármely érdekelt fél kérelmére az ezen egyezmény V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

V. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

59. cikk

(1) Annak megállapítása során, hogy a fél rendelkezik-e lakóhellyel az ezen egyezményben részes azon államban, amelynek bíróságához fordultak, a bíróság saját belső jogát alkalmazza.

(2) Amennyiben a fél nem rendelkezik lakóhellyel abban az államban, amelynek bíróságához fordultak, annak megállapítása során, hogy a fél az ezen egyezményben részes más államban rendelkezik-e lakóhellyel, a bíróság az említett másik állam jogát alkalmazza.

60. cikk

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában a társaság vagy más jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek társulása azon a helyen rendelkezik székhellyel, ahol:

a) létesítő okirat szerinti székhelye; vagy

b) központi ügyvezetése; vagy

c) üzleti tevékenységének fő helye.

található.

(2) Az Egyesült Királyság és Írország esetén a „létesítő okirat szerinti székhely” a bejegyzett székhely, ennek hiányában a cégbejegyzés helye, ennek hiányában az a hely, amelynek joga alapján az alapítás történt.

(3) Annak megállapítása során, hogy a célvagyon („trust”) székhelye az ezen egyezményben részes azon államban található-e, amelynek a bíróságához fordultak, a bíróság saját nemzetközi magánjogi szabályait alkalmazza.

61. cikk

Nemzeti jogszabályok kedvezőbb rendelkezéseinek sérelme nélkül, az ezen egyezményben részes valamely államban lakóhellyel rendelkező, gondatlanul elkövetett bűncselekményért ezen egyezményben részes olyan más állam büntetőbíróságának eljárása alá vont személyt, amelynek nem állampolgára, az erre felhatalmazott személy védheti, még személyes megjelenése hiányában is. Az ügyet tárgyaló bíróság azonban elrendelheti a személyes megjelenést; a megjelenés elmulasztása esetén a polgári jogi igény tekintetében hozott határozatot, amelynek során az érintett személynek a védelméről történő gondoskodásra nem volt lehetősége, az ezen egyezményben részes többi államban nem kell elismerni vagy végrehajtani.

62. cikk

Ezen egyezmény alkalmazásában a „bíróság” kifejezés az ezen egyezményben részes valamely állam által kijelölt azon hatóságokat foglalja magában, amelyek az ezen egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkeznek.

VI. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

63. cikk

(1) Ezen egyezmény kizárólag a származási államban és – amennyiben határozat vagy közokirat elismerését vagy végrehajtását kérik – a címzett államban való hatálybalépését követően indított eljárásokra, és alaki követelményeknek megfelelően elkészített vagy közokiratként nyilvántartásba vett okiratokra alkalmazható.

(2) Ha azonban a származási államban folyó eljárást ezen egyezmény hatálybalépését megelőzően indították, a hatálybalépést követően hozott határozatot a III. címnek megfelelően kell elismerni és végrehajtani:

a) amennyiben a származási államban folyó eljárást az 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezménynek mind a származási államban, mind a címzett államban történő hatálybalépését követően indították;

b) minden más esetben, ha a joghatóság a II. cím vagy a származási állam és a címzett állam között megkötött, az eljárás megindításának időpontjában hatályos egyezmény szabályaival összhangban lévő szabályokon alapult.

VII. CÍM

A 44/2001/EK TANÁCSI RENDELETHEZ ÉS MÁS JOGI AKTUSOKHOZ VALÓ VISZONY

64. cikk

(1) Ezen egyezmény nem sérti a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendeletnek, valamint annak módosításainak, az 1968. szeptember 27-én Brüsszelben aláírt, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló egyezménynek, és az 1971. június 3-án Luxembourgban aláírt, az említett egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezéséről szóló jegyzőkönyvnek – amelyet az Európai Közösségekhez csatlakozó államoknak az említett egyezményhez és az említett jegyzőkönyvhöz való csatlakozásáról szóló egyezmények módosítottak –, valamint a 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség tagállamai által történő alkalmazását.

(2) Ezen egyezményt azonban minden esetben alkalmazni kell:

a) joghatósággal kapcsolatos ügyekben, amennyiben az alperes olyan államban rendelkezik lakóhellyel, ahol ezen egyezményt alkalmazni kell, de az e cikk (1) bekezdésében említett valamely jogi aktust nem, vagy amennyiben ezen egyezmény 22. vagy 23. cikke az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki;

b) a 27. és 28. cikkben meghatározott perfüggőség és összefüggő eljárások tekintetében, amikor az eljárást olyan államban indítják meg, ahol ezen egyezményt alkalmazni kell, de az e cikk (1) bekezdésében említett valamely jogi aktust nem, valamint olyan államban, ahol ezen egyezmény és az e cikk (1) bekezdésében említett valamely jogi aktust is alkalmazni kell;

c) elismeréssel és végrehajtással kapcsolatos ügyekben, amennyiben sem a származási állam, sem a címzett állam nem alkalmazza az e cikk (1) bekezdésében említett jogi aktusok valamelyikét.

(3) A III. címben meghatározott okokon kívül az elismerés vagy végrehajtás megtagadható, ha a joghatósági ok, amelyen a határozat alapul, eltér az ezen egyezményből származótól, és az elismerést vagy végrehajtást olyan féllel szemben kérik, aki olyan államban rendelkezik

lakóhellyel, ahol egyezményt alkalmazni kell, de az e cikk (1) bekezdésében említett valamely jogi aktust nem, kivéve, ha a határozat a címzett államban valamely jogi rendelkezés alapján egyébként elismerhető vagy végrehajtható.

65. cikk

A 63. cikk (2) bekezdésére, a 66. és a 67. cikkre is figyelemmel ezen egyezmény az egyezményben részes államok közötti kapcsolatokban a két vagy több ilyen állam között megkötött, ugyanazon ügyekre vonatkozó egyezmények helyébe lép, mint amelyekre ezen egyezmény vonatkozik. Ezen egyezmény különösen a VII. mellékletben említett egyezmények helyébe lép.

66. cikk

(1) A 65. cikkben említett egyezmények az ezen egyezmény hatálya alá nem tartozó eljárásokkal kapcsolatban továbbra is hatályban maradnak.

(2) A 65. cikkben említett egyezmények az ezen egyezmény hatálybalépését megelőzően hozott határozatok és formai követelményeknek megfelelően elkészített vagy közokiratként nyilvántartásba vett okiratok tekintetében továbbra is hatályban maradnak.

67. cikk

(1) Ezen egyezmény nem érinti azokat az egyezményeket, amelyek a Szerződő Felekre és/vagy az ezen egyezményben részes államokra nézve kötelezőek, és amelyek egyes különös jogterületeken a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozzák. Az egyes Szerződő Felek közötti egyéb megállapodásokból származó kötelezettségek sérelme nélkül ezen egyezmény nem akadályozza a Szerződő Feleket, hogy ilyen egyezményeket kössenek.

(2) Ezen egyezmény nem akadályozza annak az államnak a bíróságát, amely ezen egyezmény és valamely különös jogterületről szóló egyezmény részese, hogy az említett egyezménynek megfelelően még akkor is megállapítsa joghatóságát, ha az alperes ezen egyezményben részes olyan más államban rendelkezik lakóhellyel, amely az említett egyezménynek nem részese. Az eljáró bíróság minden esetben ezen egyezmény 26. cikkét alkalmazza.

(3) Ezen egyezményben részes államban valamely különös jogterületről szóló egyezmény alapján joghatósággal rendelkező bíróság által hozott határozatot ezen egyezményben részes más államban ezen egyezmény III. címével összhangban kell elismerni és végrehajtani.

(4) A III. címben meghatározott okokon kívül az elismerés vagy végrehajtás megtagadható, ha a valamely különös jogterületről szóló egyezmény a címzett államra nézve nem kötelező, és az a személy, akivel szemben az elismerést vagy a végrehajtást kérték, abban az államban rendelkezik lakóhellyel, vagy ha a címzett állam az Európai Közösség tagállama és az adott egyezményt az Európai Közösségnek kellene megkötnie, annak bármely tagállamában lakóhellyel rendelkezik, kivéve, ha a határozat a címzett államban valamely jogi rendelkezés alapján egyébként elismerhető vagy végrehajtható.

(5) Amennyiben az egyes különös jogterületről szóló egyezmény, amelyben mind a származási állam, mind a címzett állam részes, a határozatok elismeréséhez vagy végrehajtásához feltételeket állapít meg, e feltételeket kell alkalmazni. Ezen egyezménynek a határozatok elismerését és végrehajtását érintő rendelkezései minden esetben alkalmazhatóak.

68. cikk

(1) Ezen egyezmény nem érinti azokat a megállapodásokat, amelyekben az ezen egyezményben részes államok ezen egyezmény hatálybalépését megelőzően vállalták, hogy nem ismerik el az ezen egyezményben részes más államokban olyan harmadik országban lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező alperessel szemben hozott határozatokat, ahol a 4. cikkben szabályozott esetekben a határozat kizárólag a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott joghatósági okon alapul. Az egyes Szerződő Felek közötti egyéb megállapodásokból származó kötelezettségek sérelme nélkül ezen egyezmény nem akadályozza, hogy a Szerződő Felek ilyen egyezményeket kössenek.

(2) A Szerződő Felek azonban harmadik állammal szemben nem vállalhatnak kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy nem ismerik el az ezen egyezményben részes másik államban a joghatóságát arra alapozó bíróság által hozott határozatot, hogy az alperesnek az adott államban vagyontárgyai vannak, vagy hogy az ott található vagyontárgyakat a felperes lefoglalta:

a) ha a pert az említett vagyontárgyakkal kapcsolatos tulajdonjog vagy birtoklási jog érvényesítése vagy kinyilvánítása céljából indították, a vagyontárgy feletti rendelkezéshez szükséges engedély megszerzésére irányul, vagy az adott vagyontárggyal kapcsolatos másik ügyből ered, vagy

b) ha a vagyontárgy a per tárgyát képező adósság biztosítékául szolgál.

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

69. cikk

(1) Ezen egyezményt az Európai Közösség, Dánia és azon államok írhatják alá, amelyek az aláírásra való megnyitáskor az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagjai.

(2) Az egyezményt az aláírók megerősítik. A megerősítő okiratokat a svájci Szövetségi Tanácsnál helyezik letétbe, amely az egyezmény letéteményeseként jár el.

(3) A Szerződő Felek a megerősítéssel egyidejűleg az 1. jegyzőkönyv I., II. és III. cikkével összhangban nyilatkozatokat nyújthatnak be.

(4) Az egyezmény az azon napot követő hatodik hónap első napján lép hatályba, amikor az Európai Közösség, valamint az Európai Szabadkereskedelmi Társulás valamely tagja letétbe helyezi megerősítő okiratát.

(5) Az egyezmény bármely más Szerződő Fél vonatkozásában a megerősítő okiratának letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(6) A 2. jegyzőkönyv 3. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül ezen egyezmény a fenti (4) és (5) bekezdés szerinti hatálybalépésének napjától a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezmény helyébe lép. Más jogi aktusokban az 1988. évi Luganói Egyezményre történő hivatkozás az ezen egyezményre történő hivatkozásnak tekintendő.

(7) Az Európai Közösség tagállamai és a 70. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett nem európai területek közötti kapcsolatok vonatkozásában az egyezmény a 73. cikk (2) bekezdésével összhangban e területek vonatkozásában történő hatálybalépésének napjától az 1968. szeptember 27-én Brüsszelben aláírt, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló egyezmény és az 1971. június 3-án Luxembourgban aláírt, az említett egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezéséről szóló jegyzőkönyv – amelyet az Európai Közösségekhez csatlakozó államoknak az említett egyezményhez és az említett jegyzőkönyvhöz való csatlakozásáról szóló egyezmények módosítottak – helyébe lép.

70. cikk

(1) A hatálybalépését követően ezen egyezményhez a következők csatlakozhatnak:

a) a 71. cikkben megállapított feltételek mellett azon államok, amelyek az ezen egyezmény aláírásra történő megnyitását követően az Európai Szabadkereskedelmi Társulás tagjává válnak;

b) az Európai Közösség tagállamai, amelyek a területüket képező, nem európai területek nevében járnak el, vagy amelyek külső kapcsolataiért felelősek, a 71. cikkben megállapított feltételek mellett;

c) bármely más állam a 72. cikkben megállapított feltételek mellett.

(2) Az (1) bekezdésben említett államok, amelyek ezen egyezmény szerződő felévé kívánnak válni, kérelmüket a letéteményeshez címezik. A kérelemhez – ideértve a 71. és 72. cikkben említett információkat is – angol és francia nyelvű fordítást kell csatolni.

71. cikk

(1) A 70. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett államok, amelyek ezen egyezmény szerződő felévé kívánnak válni,

a) közlik az ezen egyezmény alkalmazásához szükséges információkat;

b) az 1. jegyzőkönyv I. és III. cikkével összhangban nyilatkozatokat nyújthatnak be.

(2) A letéteményes az (1) bekezdés alapján átvett információkat azt megelőzően továbbítja a többi Szerződő Félnek, hogy az érintett állam letétbe helyezi csatlakozási okiratát.

72. cikk

(1) A 70. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett államok, amelyek ezen egyezmény szerződő felévé kívánnak válni,

a) közlik az ezen egyezmény alkalmazásához szükséges információkat;

b) az 1. jegyzőkönyv I. és III. cikkével összhangban nyilatkozatokat nyújthatnak be; és

c) tájékoztatják a letéteményest különösen a következőkről:

1. igazságszolgáltatási rendszerük, beleértve a bírók kinevezésére és függetlenségére vonatkozó információkat is;

2. a polgári eljárásra és a határozatok végrehajtására vonatkozó belső jogszabályaik; és

3. a polgári eljárással kapcsolatos nemzetközi magánjoguk.

(2) A letéteményes az (1) bekezdés alapján átvett információkat azt megelőzően továbbítja a többi Szerződő Félnek, hogy e cikk (3) bekezdésével összhangban csatlakozásra kérné fel az érintett államot.

(3) A (4) bekezdés sérelme nélkül a letéteményes csak akkor kéri fel csatlakozásra az érintett államot, ha megszerezte a Szerződő Felek egyhangú beleegyezését. A Szerződő Felek arra törekszenek, hogy a letéteményes általi felkérést követően legkésőbb egy évvel beleegyezésüket adják.

(4) Az egyezmény csak a csatlakozó állam és azon Szerződő Felek közötti kapcsolatokban lép hatályba, amelyek nem emeltek kifogást a csatlakozás ellen a csatlakozási okirat letétbe helyezést követő harmadik hónap első napját megelőzően.

73. cikk

(1) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél helyezik letétbe.

(2) A 70. cikkben említett csatlakozó állam vonatkozásában az egyezmény a csatlakozási okiratának letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba. Ettől kezdve a csatlakozó államot az egyezmény Szerződő Felének kell tekinteni.

(3) Ezen egyezmény szövegét bármely Szerződő Fél benyújthatja a letéteményeshez saját nyelvén vagy nyelvein, amelyek hitelesek, amennyiben a Szerződő Felek a 2. jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban így állapodnak meg.

74. cikk

(1) Ezen egyezmény határozatlan időre jön létre.

(2) Bármely Szerződő Fél bármikor felmondhatja az egyezményt a letéteményeshez intézett értesítés útján.

(3) A felmondás a felmondásról szóló értesítés letéteményes általi kézhezvételének napjától számított hathónapos időszak lejártát követő naptári év végén lép hatályba.

75. cikk

Ezen egyezményhez a következőket csatolták:

– 1. jegyzőkönyv a joghatósággal, eljárással és végrehajtással kapcsolatos bizonyos kérdésekről;

– 2. jegyzőkönyv ezen egyezmény egységes értelmezéséről és az állandó bizottságról;

– 3. jegyzőkönyv ezen egyezmény 67. cikkének alkalmazásáról;

– az I–IV. és a VII. melléklet, amelyek ezen egyezmény alkalmazásával kapcsolatos információkat tartalmaznak;

– az V. és a VI. melléklet, amelyek az ezen egyezmény 54., 58. és 57. cikkében említett tanúsítványokat tartalmazzák;

– a VIII. melléklet, amely az ezen egyezmény 79. cikkében említett hiteles nyelveket tartalmazza; és

– a IX. melléklet, amely az 1. jegyzőkönyv II. cikkének alkalmazásáról szól.

E jegyzőkönyvek és mellékletek ezen egyezmény szerves részét képezik.

76. cikk

A 77. cikk sérelme nélkül bármely Szerződő Fél kérheti ezen egyezmény felülvizsgálatát. E célból a letéteményes a 2. jegyzőkönyv 4. cikkében megállapítottak szerint összehívja az állandó bizottságot.

77. cikk

(1) A Szerződő Felek közlik a letéteményessel azon jogszabályi rendelkezéseik szövegét, amelyek módosítják az I–IV. mellékletben szereplő felsorolásokat, valamint a VII. mellékletben szereplő felsorolással kapcsolatos törléseket vagy kiegészítéseket és hatálybalépésük napját. Az ilyen közléseket a hatálybalépés előtt időben meg kell tenni, és azokhoz csatolni kell az angol és francia nyelvű fordítást. A letéteményes megfelelően kiigazítja az érintett mellékleteket a 2. jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban az állandó bizottsággal folytatott konzultációt követően. E célból a Szerződő Felek biztosítják, hogy a kiigazításokat lefordítsák saját nyelvükre.

(2) Ezen egyezmény V–VI. és VIII–IX. mellékletének módosításait az állandó bizottság fogadja el 2. jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban.

78. cikk

(1) A letéteményes a következőkről értesíti a Szerződő Feleket:

a) minden egyes megerősítő vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése;

b) ezen egyezmény hatálybalépésének napja a Szerződő Felek vonatkozásában;

c) az 1. jegyzőkönyv I–IV. cikke alapján kézhez vett nyilatkozatok;

d) a 74. cikk (2) bekezdése, a 77. cikk (1) bekezdése, valamint a 3. jegyzőkönyv (4) bekezdése alapján tett közlések.

(2) Az értesítésekhez csatolják az angol és francia nyelvű fordításokat.

79. cikk

Ezen egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban készült a VIII. mellékletben felsorolt nyelveken, és amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, a svájci Szövetségi Levéltárban helyezik letétbe. A svájci Szövetségi Tanács minden egyes Szerződő Fél részére eljuttat egy hitelesített másolatot.

1. JEGYZŐKÖNYV a joghatósággal, eljárással és végrehajtással kapcsolatos bizonyos kérdésekről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. cikk

(1) Az ezen egyezményben részes valamely államban elkészített bírósági és bíróságon kívüli iratokat, amelyeket az ezen egyezményben részes másik államban tartózkodó személyeknek kell kézbesíteni, az érintett államok között alkalmazandó egyezményekben és megállapodásokban megállapított eljárásoknak megfelelően kell továbbítani.

(2) Az ilyen iratokat az elkészítésük helye szerinti állam megfelelő tisztviselői közvetlenül is továbbíthatják azon állam megfelelő tisztviselőihez, ahol a címzett található, kivéve, ha az a Szerződő Fél, amelynek a területén a kézbesítést végre kell hajtani, nyilatkozat útján kifogást emel a letéteményesnél. Ez esetben a származási állam tisztviselője elküldi az irat másolatát a megkeresett állam tisztviselőjének, aki hatáskörrel rendelkezik arra, hogy továbbítsa azt a címzettnek. Az iratot a megkeresett állam jogának megfelelően kell továbbítani. A továbbítást közvetlenül a származási állam tisztviselőjének küldött tanúsítvánnyal kell igazolni.

(3) Az Európai Közösség azon tagállamai, amelyek a 2000. május 29-i 1348/2000/EK tanácsi rendelet vagy a 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló megállapodás hatálya alá tartoznak, kölcsönös kapcsolataikban az említett rendeletet és megállapodást alkalmazzák.

II. cikk

(1) Szavatossággal vagy jótállással kapcsolatos vagy bármely más, harmadik fél perbevonásával folyó per vonatkozásában a 6. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikkben meghatározott joghatóságra a IX. mellékletben említett, az ezen egyezményben részes államokban nem lehet teljes mértékben hivatkozni. Olyan személyek ellen, akik ezen egyezményben részes másik államban rendelkeznek lakóhellyel, a IX. mellékletben említett szabályok alapján indítható kereset ezen államok bíróságai előtt.

(2) A megerősítéskor az Európai Közösség kijelentheti, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikkben említett eljárásokra bizonyos más tagállamokban nem lehet hivatkozni, és információt szolgáltat az alkalmazandó szabályokról.

(3) A 6. cikk (2) bekezdése vagy a 11. cikk alapján az ezen egyezményben részes többi államban hozott határozatokat az (1) és (2) bekezdésben említett államokban a III. címnek megfelelően kell elismerni és végrehajtani. Az ezen államokban az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően hozott határozatokhoz harmadik személyekkel szemben fűződő joghatásokat az ezen egyezményben részes többi államban is el kell ismerni.

III. cikk

(1) Svájc fenntartja azt a jogot, hogy a megerősítéskor úgy nyilatkozzon, hogy a 34. cikk 2. pontjában foglalt rendelkezés következő részét nem alkalmazza:

„kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá”.

Amennyiben Svájc ilyen nyilatkozatot tesz, a többi Szerződő Fél a svájci bíróságok által hozott határozatok tekintetében ugyanezt a fenntartást alkalmazza.

(2) A Szerződő Felek a 70. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett csatlakozó államban hozott határozatok tekintetében nyilatkozat útján fenntarthatják a következőket:

a) az (1) bekezdésben említett jog, és

b) 41. cikkben foglalt rendelkezések ellenére a 39. cikkben említett hatóság arra vonatkozó joga, hogy hivatalból megvizsgálja, hogy fennáll-e valamilyen ok a határozat elismerésének és végrehajtásának megtagadására.

(3) Amennyiben valamely Szerződő Fél a (2) bekezdésben említettek szerint ilyen fenntartást tesz egy csatlakozó állam irányában, e csatlakozó állam nyilatkozat útján fenntarthatja ugyanazt a jogot az adott Szerződő Fél bíróságai által hozott határozatok tekintetében.

(4) Az (1) bekezdésben említett fenntartás kivételével a nyilatkozatok öt évig érvényesek, és az ötéves időszak végén megújíthatók. A Szerződő Fél legkésőbb az ötéves időszak vége előtt hat hónappal bejelenti a (2) bekezdésben említett nyilatkozat megújítását. A csatlakozó államok a (3) bekezdés alapján tett nyilatkozatukat csak a (2) bekezdés szerinti megfelelő nyilatkozat megújítását követően újíthatják meg.

IV. cikk

Az e jegyzőkönyvben említett nyilatkozatok a letéteményeshez intézett értesítés útján bármikor visszavonhatók. Az értesítéshez csatolják az angol és francia nyelvű fordítást. A Szerződő Felek biztosítják a saját nyelvükre történő fordítást. A visszavonás az értesítést követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

2. JEGYZŐKÖNYV az egyezmény egységes értelmezéséről és az állandó bizottságról

PREAMBULUM

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TEKINTETTEL ezen egyezmény 75. cikkére,

FIGYELEMBE VÉVE az ezen egyezmény, az 1988. évi Luganói Egyezmény és az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok közötti lényeges kapcsolatot,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatban döntéseket hozzon,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy ezen egyezmény a közösségi szabályok részévé válik, és hogy ennek következtében az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy ezen egyezmény rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatban döntéseket hozzon az Európai Közösség tagállamainak bíróságai által történő alkalmazás tekintetében,

TUDATÁBAN az Európai Közösségek Bírósága által az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok értelmezésével kapcsolatban ezen egyezmény aláírásáig hozott döntéseknek, valamint az 1988. évi Luganói Egyezmény szerződő feleinek bíróságai által az utóbbi egyezménnyel kapcsolatban ezen egyezmény aláírásáig hozott döntéseknek,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az 1988. évi Luganói és a Brüsszeli Egyezmény egyidejű felülvizsgálata, amely ezen egyezmények felülvizsgált szövegének elkészítéséhez vezetett, alapvetően az 1968. évi Brüsszeli és az 1988. évi Luganói Egyezménnyel kapcsolatos, fent említett döntéseken alapult,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Brüsszeli Egyezmény felülvizsgált szövegét az Amszterdami Szerződés hatálybalépését követően belefoglalták a 44/2001/EK rendeletbe,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a felülvizsgált szöveg ezen egyezmény szövegének is alapjául szolgált,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy – a bíróságok függetlenségét teljes mértékben tiszteletben tartva – megakadályozzák az eltérő értelmezések kialakulását, és hogy minél egységesebb értelmezésre jussanak ezen egyezmény és a 44/2001/EK rendelet rendelkezéseinek – amelyeket lényegében ezen egyezmény megismétel –, valamint az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett egyéb jogi aktusok tekintetében,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

(1) Az ezen egyezményt alkalmazó és értelmező bíróságok megfelelően figyelembe veszik az érintett rendelkezésekkel vagy az 1988. évi Luganói Egyezmény és az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok hasonló rendelkezéseivel kapcsolatban az ezen egyezményben részes államok bíróságai és az Európai Közösségek Bírósága által hozott vonatkozó határozatokban megállapított elveket.

(2) Az Európai Közösség tagállamainak bíróságaira az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség vonatkozik, az Európai Közösséget létrehozó szerződésből vagy a 2005. október 19-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló megállapodásból származó, az Európai Közösségek Bírósága tekintetében fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül**.**

2. cikk

Az ezen egyezményben részes azon államoknak, amelyek nem tagállamai az Európai Közösségnek, jogában áll, hogy az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 23. cikkével összhangban beadványokat vagy írásbeli észrevételeket nyújtsanak be, amennyiben az Európai Közösség valamely tagállamának bírósága ezen egyezmény vagy az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok értelmezésével kapcsolatos kérdést terjeszt a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.

3. cikk

(1) Az Európai Közösségek Bizottsága létrehozza az ezen egyezmény alapján hozott vonatkozó határozatokkal, valamint az 1988. évi Luganói Egyezmény és az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok alapján hozott vonatkozó határozatokkal kapcsolatos információcsere rendszerét. E rendszer hozzáférhető a nyilvánosság számára, továbbá tartalmazza a legfelsőbb bíróságok és az Európai Közösségek Bírósága által hozott határozatokat, valamint a különleges fontosságú, jogerőssé vált határozatokat, amelyeket ezen egyezmény, az 1988. évi Luganói Egyezmény és az ezen egyezmény 64. cikkének (1) bekezdésében említett jogi aktusok alapján hoztak. A határozatokat csoportosítják, és rövid összefoglalóval látják el.

A rendszer magában foglalja az ezen egyezményben részes államok bíróságai által hozott határozatoknak az ezen államok hatáskörrel rendelkező hatóságai általi továbbítását a Bizottság részére.

(2) Az egyezmény megfelelő érvényesülése szempontjából különös fontosságú ügyeket az Európai Közösségek Bíróságának hivatalvezetője választja ki, aki az e jegyzőkönyv 5. cikke szerinti szakértői találkozón terjeszti elő a kiválasztott esetjogot.

(3) Amíg az Európai Közösségek létrehozza az (1) bekezdés szerinti rendszert, az Európai Közösségek Bírósága az ezen egyezmény és az 1988. évi Luganói Egyezmény alapján hozott határozatok tekintetében fenntartja az 1988. évi Luganói Egyezmény 2. jegyzőkönyvében az információcsere céljából létrehozott rendszert.

4. cikk

(1) A Szerződő Felek képviselőiből álló állandó bizottság jön létre.

(2) Az egyezmény letéteményese bármely Szerződő Fél kérésére a következő célból összehívja a bizottság ülését:

- az ezen egyezmény és más nemzetközi jogi aktusok közötti kapcsolatra vonatkozó konzultáció;

- a 67. cikk alkalmazásával kapcsolatos konzultáció, beleértve a 67. cikk (1) bekezdése szerint különös jogterületekről szóló jogi aktusokhoz való tervezett csatlakozásokat és a 3. jegyzőkönyv szerint javasolt jogszabályokat;

- új államok csatlakozásának megfontolása. A bizottság elsősorban az igazságszolgáltatási rendszerükkel és az egyezmény végrehajtásával kapcsolatban tehet fel kérdéseket a 70. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett csatlakozó államoknak. A bizottság az egyezménynek a csatlakozó államokban való alkalmazáshoz szükséges esetleges kiigazításait is megfontolhatja;

- az ezen egyezmény 73. cikkének (3) bekezdése alapján új hiteles nyelvi változatok és a VIII. melléklet szükséges módosításainak elfogadása;

- az egyezménynek a 76. cikk alapján történő felülvizsgálatával kapcsolatos konzultáció;

- az I–IV. és a VII. mellékletnek a 77. cikk (1) bekezdése alapján történő módosításaival kapcsolatos konzultáció;

- az V. és VI. melléklet módosításainak a 77. cikk (2) bekezdése alapján történő elfogadása;

- a Szerződő Felek által az 1. jegyzőkönyv alapján tett fenntartások és nyilatkozatok visszavonása és a IX. melléklet szükséges módosításai.

(3) A bizottság megállapítja a működésére és döntéshozatalára vonatkozó eljárási szabályokat. Ezek a szabályok előírják az írásbeli eljárás alapján történő konzultáció és határozathozatal lehetőségét.

5. cikk

(1) A letéteményes szükség esetén szakértői ülést hívhat össze az egyezmény érvényesülésével, különösen az esetjog és azon új jogszabályok kialakításával kapcsolatos nézetek kicserélése céljából, amelyek befolyásolhatják az egyezmény alkalmazását.

(2) Ezen a találkozón a Szerződő Feleknek, az ezen egyezményben részes államoknak, az Európai Közösségek Bíróságának és az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak a szakértői vesznek részt. Más olyan szakértők is részt vehetnek a találkozón, akiknek a jelenléte indokolt.

(3) Az egyezmény érvényesüléséből származó problémák további intézkedés céljából az e jegyzőkönyv 4. cikkében említett állandó bizottsághoz utalhatók.

3. JEGYZŐKÖNYV az egyezmény 67. cikkének alkalmazásáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában azon rendelkezéseket, amelyek egyes különös jogterületeken a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozzák, és amelyek az Európai Közösségek intézményeinek jogi aktusaiban szerepelnek vagy szerepelni fognak, ugyanúgy kell tekinteni, mint a 67. cikk (1) bekezdésében említett egyezményeket.

(2) Amennyiben valamely Szerződő Fél úgy véli, hogy az Európai Közösségek intézményeinek javasolt jogi aktusában foglalt rendelkezés összeegyeztethetetlen az egyezménnyel, a Szerződő Felek a 76. cikk alapján haladéktalanul megfontolják az egyezmény módosítását, a 2. jegyzőkönyvben megállapított eljárás sérelme nélkül.

(3) Amennyiben egy vagy több Szerződő Fél együtt az (1) bekezdésben említett, az Európai Közösségek intézményeinek jogi aktusaiban foglalt néhány vagy valamennyi rendelkezést beépíti a nemzeti jogába, a nemzeti jog e rendelkezéseit ugyanúgy kell tekinteni, mint a 67. cikk (1) bekezdésében említett egyezményeket.

(4) A Szerződő Felek közlik a letéteményessel a (3) bekezdésben említett rendelkezéseket. Az ilyen közlésekhez csatolni kell az angol és francia nyelvű fordítást.

I. MELLÉKLET

Az egyezmény 3. cikkének (2) bekezdésében és 4. cikkének (2) bekezdésében említett joghatósági szabályok a következők:

- Belgiumban: a nemzetközi magánjogról szóló, 2004. július 16-i törvény 5–14. cikke,

- Bulgáriában: a nemzetközi magánjogi kódex 4. cikkének (1) bekezdése,

- a Cseh Köztársaságban: a 99/1963. sz. koll. törvény 86. cikke, a módosított Polgári perrendtartás (*občanský soudní řád*),

- Dániában: az igazságszolgáltatásról szóló törvény (*Lov om rettens pleje*) 246. cikkének (2) és (3) bekezdése,

- Németországban: a Polgári perrendtartás (*Zivilprozeßordnung*) 23. cikke,

- Észtországban: a Polgári perrendtartás (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) (86) bekezdése,

- Görögországban: a Polgári perrendtartás (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40. cikke,

- Franciaországban: a Polgári Törvénykönyv (*Code civil*) 14. és 15. cikke,

- Izlandon: a polgári eljárásokról szóló törvény (*Lög um medferd einkamala nr. 91/1991*) 32. cikkének (4) bekezdése,

- Írországban: azok a szabályok, amelyek megalapozzák a joghatóságot az eljárást megindító iratnak az alperes részére ideiglenes írországi tartózkodása alatt történő kézbesítése által,

- Olaszországban: az 1995. május 31-i 218. törvény 3. és 4. cikke,

- Cipruson: a bíróságokról szóló 1960. évi 14. sz. módosított törvény 21. szakaszának (2) bekezdése,

- Lettországban: a polgári eljárásról szóló törvény (*Civilprocesa likums*) 27. szakasza és 28. szakaszának 3., 5., 6. és 9. bekezdése,

- Litvániában: a Polgári perrendtartás (*Civilinio proceso kodeksas*) 31. cikke,

- Luxemburgban: a Polgári Törvénykönyv (*Code civil*) 14. és 15. cikke,

- Magyarországon: a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 57. cikke,

- Máltán: a bíróságok szervezetéről szóló törvény és polgári perrendtartás 742., 743. és 744. cikke - 12. fejezet (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) és a kereskedelmi törvénykönyv 549. cikke - 13. fejezet (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- Norvégiában: a jogvitákról szóló törvény (*tvisteloven*) 4-3. szakasza (2) bekezdésének második mondata,

- Ausztriában: a bírósági joghatóságról szóló törvény (*Jurisdiktionsnorm*) 99. cikke,

- Lengyelországban: a Polgári perrendtartás (*Kodeks postępowania cywilnego*) 1103. és 1110. cikke, amennyiben a joghatóságot a következők alapján határozzák meg: az alperes lengyelországi lakóhelye, az alperesnek Lengyelországban vagyontárgyak vannak a birtokában vagy Lengyelországban tulajdonjogokra jogosult, a jogvita tárgya Lengyelországban található és a felek egyike lengyel állampolgár,

- Portugáliában: a Polgári perrendtartás (*Código de Processo Civil*) 65. és 65A. cikke, valamint a Munkajogi eljárás törvénykönyve (*Código de Processo de Trabalho*) 11. cikke,

- Romániában: a nemzetközi magánjogi viszonyokról szóló 105/1992. sz. törvény 148–157. cikke,

- Szlovéniában: a nemzetközi magánjogról és eljárásról szóló törvény (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48. cikkének (2) bekezdése a polgári eljárásról szóló törvény (*Zakon o pravdnem postopku*) 47. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben, valamint a nemzetközi magánjogról és eljárásról szóló törvény (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. cikke a polgári eljárásról szóló törvény (*Zakon o pravdnem postopku*) 59. cikkével összefüggésben,

- Szlovákiában: a nemzetközi magánjogról szóló 97/1963. sz. törvény 37–37e. cikke és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályzat,

- Svájcban: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro, a loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato 4. cikkének értelmében,

- Finnországban: a bírósági eljárás törvénykönyve (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*) 10. fejezete 1. szakasza első bekezdésének második, harmadik és negyedik mondata,

- Svédországban: a bírósági eljárás törvénykönyve (*rättegångsbalken*) 10. fejezete 3. szakasza első bekezdésének első mondata,

- Az Egyesült Királyságban: azok a szabályok, amelyek megalapozzák a joghatóságot:

a) az eljárást megindító iratnak az alperes részére ideiglenes egyesült királyságbeli tartózkodása alatt történő kézbesítése; vagy

b) az alperesnek az Egyesült Királyságban vagyontárgyai vannak; vagy

c) az Egyesült Királyságban található vagyontárgyaknak a felperes által történő lefoglalása.

II. MELLÉKLET

Azok a bíróságok vagy hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyekhez az egyezmény 39. cikkében említett kérelmet kell intézni, a következők:

- Belgiumban: a „*tribunal de première instance*” vagy „*rechtbank van eerste aanleg*” vagy „*erstinstanzliches Gericht”*,

- Bulgáriában: a „*Софийски градски съд”*,

- a Cseh Köztársaságban: az „*okresní soud*” vagy „*soudní exekutor*”,

- Dániában: a „*byret”*,

- Németországban:

  a) a „*Landgericht*” kamarájának elnöke,

  b) a közokiratok végrehajthatóságának megállapításával kapcsolatos eljárásban a közjegyző,

- Észtországban: a „*maakohus*” (megyei bíróság),

- Görögországban: a „*Μονομελές Πρωτοδικείο”,*

- Spanyolországban: a „*Juzgado de Primera Instancia*”,

- Franciaországban:

  a) a „*greffier en chef du tribunal de grande instance*”,

  b) a „*président de la chambre départementale des notaires”* a közjegyző által kiadott közokiratok végrehajthatóságának megállapítására vonatkozó kérelem esetén,

- Írországban: a „*High Court*”,

- Izlandon: a „*heradsdomur”*,

- Olaszországban: a *„corte d'appello”*,

- Cipruson: az *„Επαρχιακό Δικαστήριο”,* illetve tartással kapcsolatos határozatok esetén az „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”,

- Lettországban: a „*rajona (pilsētas) tiesa*”,

- Litvániában: a „*Lietuvos apeliacinis teismas*”,

- Luxemburgban: a „*tribunal d'arrondissement*” elnöke,

- Magyarországon: a megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten pedig a Budai Központi Kerületi Bíróság,

- Máltán: a „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*” vagy „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*”, illetve tartással kapcsolatos határozatok esetén a „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*” áttétele alapján a „*Reġistratur tal-Qorti*”,

- Hollandiában: a „*voorzieningenrechter van de rechtbank”*,

- Norvégiában: a *„tingrett”*,

- Ausztriában: a *„Bezirksgericht”,*

- Lengyelországban: a *„sąd okręgowy”,*

- Portugáliában: a „*Tribunal de Comarca”*,

- Romániában: a „*Tribunal”*,

- Szlovéniában: az „*okrožno sodišče”*,

- Szlovákiában: a fellebbviteli bíróság a kerületi bíróságon keresztül, amelynek a határozata ellen fellebbezést nyújtottak be,

- Svájcban:

a) pénzösszeg kifizetését elrendelő határozatok vonatkozásában a „*juge de la mainlevée” /„Rechtsöffnungsrichter” /„giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione”,* a *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento* 80. és 81. cikkében szabályozott eljárás keretében.

b) pénzösszeg kifizetésétől eltérő teljesítést elrendelő határozatok vonatkozásában a „*juge cantonal d'exequatur" compétent / zuständiger „kantonaler Vollstreckungsrichter” /„giudice cantonale” competente a pronunciare l'exequatur,*

- Finnországban: a „*käräjäoikeus/ tingsrätt”,*

- Svédországban: a „*Svea hovrätt”,*

- az Egyesült Királyságban:

a) Angliában és Walesben a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Secretary of State*” áttétele alapján a „*Magistrate's Court*”,

b) Skóciában a „*Court of Session*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Secretary of State*” áttétele alapján a „*Sheriff Court*”,

c) Észak-Írországban a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Secretary of State*” áttétele alapján a „*Magistrate's Court*”,

d) Gibraltárban a „*Supreme Court of Gibraltar*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén az „*Attorney General of Gibraltar*” áttétele alapján a „*Magistrate's Court*”.

III. MELLÉKLET

Azok a bíróságok, amelyekhez az egyezmény 43. cikkének (2) bekezdésében említett jogorvoslati kérelem benyújtható, a következők:

- Belgiumban:

a) az alperes esetén: a *„tribunal de première instance”* vagy *„rechtbank van eerste aanleg”,* vagy *„erstinstanzliche Gericht”*,

b) a kérelmező esetén: a *„cour d’appel”* vagy *„hof van beroep*”,

- Bulgáriában: az *„Апелативен съд - София”*,

- a Cseh Köztáraságban: a fellebbviteli bíróság a kerületi bíróságon keresztül,

- Dániában: a *„landsret”*,

- a Németországi Szövetségi Köztársaságban: az *„Oberlandesgericht”*,

- Észtországban: a „*ringkonnakohus*”,

- Görögországban: az *„Εφετείο”*,

- Spanyolországban: a *„Juzgado de Primera Instancia”*, amely a vitatott határozatot meghozta; a fellebbezést az „*Audiencia Provincial*” bírálja el,

- Franciaországban:

a) a *„cour d’appel”* a kérelmet elismerő határozatok esetén,

b) a *„tribunal de grande instance”* elnöke, a kérelmet elutasító határozatok esetén,

- Írországban: a „*High Court*”,

- Izlandon: a *„heradsdomur”,*

- Olaszországban: a „*corte d'appello*”,

- Cipruson: az „*Επαρχιακό Δικαστήριο*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén az „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”,

- Lettországban: az „*Apgabaltiesa*” a “*rajona (pilsētas) tiesa”*-n keresztül,

- Litvániában: a *„Lietuvos apeliacinis teismas*”,

- Luxemburgban: a *„Cour supérieure de justice”,* amely polgári fellebbviteli bíróságként ítélkezik,

- Magyarországon: a fellebbezést a megyei bíróság székhelyén lévő helyi bírósághoz (Budapesten a Budai Központi Kerületi Bírósághoz) kell benyújtani; a fellebbezést a megyei bíróság (Budapesten a Fővárosi Bíróság) bírálja el,

- Máltán: a „*Qorti ta' l-Appell*” a Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12-ben megállapított fellebbezési eljárásnak megfelelően, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén „*ċitazzjoni*” révén a „*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*” előtt,

- Hollandiában:

a) az alperes esetén: az „*arrondissementsrechtbank*”,

b) a kérelmező esetén: a „*gerechtshof*”,

- Norvégiában: a *„lagmannsrett”,*

- Ausztriában: a „*Landesgericht”* a *„Bezirksgericht*”-en keresztül,

- Lengyelországban: a „*sąd apelacyjny”* a “*sąd okręgowy*”-n keresztül,

- Portugáliában: a „*Tribunal da Relação*” a hatáskörrel rendelkező bíróság. A hatályos nemzeti jogszabályok értelmében a fellebbezést kérelem útján ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amely a vitatott határozatot hozta,

- Romániában: a *„Curte de Apel”*,

- Szlovéniában: az „*okrožno sodišče*”,

- Szlovákiában: az „*okresný súd*”,

- Svájcban: a *„tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale”,*

- Finnországban: a *„hovioikeus / hovrätt”,*

- Svédországban: a „*Svea hovrätt*”,

- az Egyesült Királyságban:

a) Angliában és Walesben a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Magistrate's Court*”,

b) Skóciában a „*Court of Session*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Sheriff Court*”,

c) Észak-Írországban a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Magistrate's Court*”,

d) Gibraltárban a „*Supreme Court of Gibraltar*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Magistrate's Court*”.

IV. MELLÉKLET

Az egyezmény 44. cikke alapján benyújtható jogorvoslati kérelmek a következők:

- Belgiumban, Görögországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Luxemburgban és Hollandiában: a semmisségi panasz,

- Bulgáriában: az *„обжалване пред Върховния касационен съд”*,

- a Cseh Köztársaságban: a „*dovolání*” és a „*žaloba pro zmatečnosť*”,

- Dániában: a *„højesteret”*-hez benyújtott jogorvoslati kérelem, a „*Procesbevillingsnævnet”* engedélyével,

- a Németországi Szövetségi Köztársaságban: a *„Rechtsbeschwerde”*,

- Észtországban: a „*kassatsioonikaebus*”,

- Írországban a „*Supreme Court*”-hoz benyújtott jogorvoslat jogkérdésben,

- Izlandon: a *„Hæstiréttur”*-hoz benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Cipruson: a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Lettországban: az „*Augstākās tiesas Senāts”*-hoz az „*Apgabaltiesa”*-n keresztül benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Litvániában: a *„Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”*-hoz benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Magyarországon: a felülvizsgálati kérelem,

- Máltán: további fellebbezésnek nincs helye; tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Qorti ta' l-Appell*” a „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12”-ben megállapított fellebbezési eljárásnak megfelelően,

- Norvégiában: a *„Hoeyesteretts Ankeutvalg”*-hoz vagy a *„Hoeyesterett”*-hez benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Ausztriában: a *„Revisionsrekurs”*,

- Lengyelországban: a „*skarga kasacyjna*”,

- Portugáliában: jogorvoslat jogkérdésben,

- Romániában: a *„contestatie in anulare”* vagy a *„revizuire”*,

- Szlovéniában: a „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*”-hez benyújtott jogorvoslati kérelem,

- Szlovákiában: a „*dovolanie*”,

- Svájcban: a *„recours devant le Tribunal fédéral”* / *„Beschwerde beim Bundesgericht”* / *„ricorso davanti al Tribunale federale”*,

- Finnországban: a *„korkein oikeus / högsta domstolen”*-hez benyújtott jogorvoslat,

- Svédországban: a „*Högsta domstolen*”-hez benyújtott jogorvoslat,

- az Egyesült Királyságban: az egyetlen további jogorvoslat jogkérdésben.

V. MELLÉKLET

Az egyezmény 54. és 58. cikkében említett, a határozatokra és perbeli egyezségekre vonatkozó tanúsítvány

1. A származási ország

2. A tanúsítványt kiállító bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság

2.1. Név

2.2. Cím

2.3. Telefon/fax/e-mail

3. A határozatot meghozó/egyezséget jóváhagyó* bíróság

3.1. A bíróság típus

3.2. A bíróság helye

4. A határozat/egyezség*

4.1. Kelte

4.2. Ügyiratszám

4.3. A határozatban/egyezségben* érintett felek

4.3.1. A felperes(ek) neve(i)

4.3.2. Az alperes(ek) neve(i)

4.3.3. Az esetleges egyéb felek nevei

4.4. Amennyiben a határozatot megjelenés elmulasztása mellett hozták, az eljárást megindító irat kézbesítésének időpontja

4.5. Az e tanúsítványhoz mellékelt határozat/egyezség* szövege

5. A költségmentességben részesült felek nevei

A határozat/egyezség* az alábbi személlyel szemben a származási államban végrehajtható (az egyezmény 38. vagy 58. cikke):

Név:

Kelt:....., ...

Aláírás és/vagy pecsét .....

* A nem kívánt részt törölni kell.

VI. MELLÉKLET

Az egyezmény 57. cikkének (4) bekezdésében említett, a közokiratokra vonatkozó tanúsítvány

1. A származási ország

2. A tanúsítványt kiállító bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság

2.1. Név

2.2. Cím

2.3. Telefon/fax/e-mail

3. A közokiratot kiállító hatóság

3.1. A közokirat elkészítésében részt vett hatóság (amennyiben alkalmazandó)

3.1.1. A hatóság nev

3.1.2. A hatóság helye

3.2. A közokiratot nyilvántartásba vevő hatóság (amennyiben alkalmazandó)

3.2.1. A hatóság típusa

3.2.2. A hatóság helye

4. A közokirat

4.1. Az okirat leírása

4.2. Dátum

4.2.1. amikor az okiratot készítették

4.2.2. amennyiben ettől eltérő: amikor az okiratot bejegyezték

4.3. Ügyiratszám

4.4. Az okiratban szereplő felek

4.4.1. A hitelező neve

4.4.2. Az adós neve

5. A végrehajtható kötelezettségnek a tanúsítványhoz mellékelt szövege.

A közokirat az adóssal szemben a származási államban végrehajtható (az egyezmény 57. cikkének (1) bekezdése)

Kelt: ....., ...

Aláírás és/vagy pecsét

VII. MELLÉKLET

Az egyezmény 65. cikke alapján az egyezmény elsősorban a következő egyezmények helyébe lép:

- Szerződés a Svájci Államszövetség és Spanyolország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok kölcsönös végrehajtásáról, kelt Madridban, 1896. november 19-én,

- Egyezmény a Csehszlovák Köztársaság és a Svájci Államszövetség között a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a kiegészítő jegyzőkönyv, kelt Bernben, 1926. december 21-én,

- Egyezmény a Svájci Államszövetség és a Német Birodalom között a bírósági határozatok és választottbírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bernben, 1929. november 2-án,

- Egyezmény Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Koppenhágában, 1932. március 16-án,

- Egyezmény a Svájci Államszövetség és Olaszország között a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában, 1933. január 3-án,

- Egyezmény Svédország és a Svájci Államszövetség között a bírósági határozatok és választottbírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Stockholmban, 1936. január 15-én,

- Egyezmény a Svájci Államszövetség és Belgium között a bírósági határozatok és választottbírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bernben, 1959. április 29-én,

- Egyezmény Ausztria és a Svájci Államszövetség között a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bernben, 1960. december 16-án,

- Egyezmény Norvégia és az Egyesült Királyság között a polgári ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Londonban, 1961. június 12-én,

- Egyezmény Norvégia és a Német Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a határozatok és végrehajtható okiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Oslóban, 1977. június 17-én,

- Egyezmény Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között a polgári ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Koppenhágában, 1977. október 11-én, és

- Egyezmény Norvégia és Ausztria között a polgári ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1984. május 21-én.

VIII. MELLÉKLET

Az egyezmény 79. cikkében említett nyelvek a következők: angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, izlandi, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, norvég, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén.

IX. MELLÉKLET

Az 1. jegyzőkönyv II. cikkében említett államok és szabályok a következők:

- Németország: a Polgári perrendtartásnak (*Zivilprozeßordnung*) a perbehívásra vonatkozó 68., 72., 73. és 74. §- a,

- Ausztria: a Polgári perrendtartásnak (*Zivilprozeßordnung*) a perbehívásra vonatkozó 21. §-a,

- Magyarország: a Polgári perrendtartásnak a perbehívásra vonatkozó 58–60. §-a,

- Svájc: azon kantonok vonatkozásában, amelyek alkalmazandó polgári perrendtartása nem rendelkezik az egyezmény 6. cikkének (2) bekezdésében és 11. cikkében említett joghatóságról: az alkalmazandó polgári perrendtartás perbehívásra (*litis denuntiatio*) vonatkozó megfelelő rendelkezései.

Dánia részéről

az Európai Közösség részéről

Izland részéről

a Norvég Királyság részéről

a Svájci Államszövetség részéről